

FIYATI:

(10 Turgut = 100 TL.)

KDV dahil

Pazar günleri çıkar

SAYI: 742

GIRGIR

KENDİ HALİNDE BİR MİZAH DERGİSİDİR

Yıllardır Özal'ın ekonomik politikasını ayakta alkışlayan işadamları, şimdi hepbir ağızdan "Batıyoruz, kurtarın!" diye ağlaşmaya başladılar... Doğru dürüst hiçbir yatırım yapmayan, aldıkları beş kredileri İsviçre bankalarına istifleyip, villalara, kotralara yatıran işadamlarının çoğu batmış durumda. Borçlarını ödemek için de mallarını, mülklerini satmak zorundalar...

DEE JAY

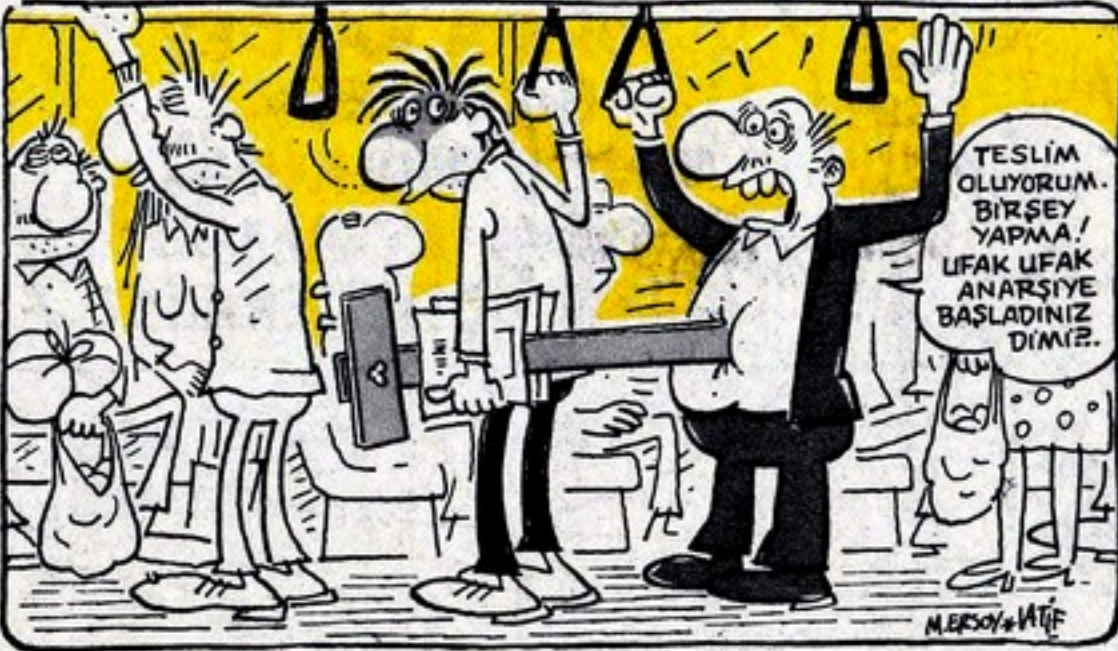
SORMA KARDEŞ
BİZİM BEY
MALINI MÜLKÜNÜ
SATMAYA KİYAMADI
BÖYLE ÖDİYECEKMiŞ!

ORHAN FİRKET

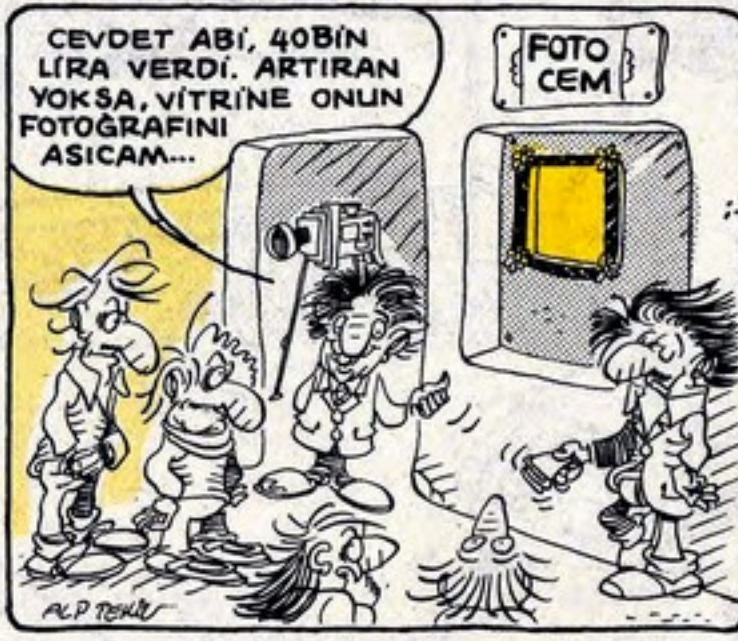
● Amerika, elde kalmış silahlarını "Yardım" olarak Türkiye'ye yolluyor.

● YÖK'e karşı haklarını korumaya çalışan öğrenciler yine "Vaay, 12 Eylül öncesine dönmek istiyorsunuz ha!" dümeniyle susturulmaya çalışılıyor...

taze ustalar

GIR

Bizim de bir çift **SÖZÜMÜZ VAR**

Üniversitelerimizden

Sevgili Üniversiteli Arkadaşlar:

Sizler biz Çukurova Üniversitesindekiler kadar şanslı mısmız? Bizim üniversitemizin tüm fakültelerinde geçer not 60. Sevgili öğretim üyelerimiz 50 olsun diye ısrar ediyorlar ama, biz 60'ta direniyoruz. Binalarımızın birbirine yakınlığı 10 dakika, ders aralığı da on dakika.. Maratoncu bir gençlik olarak yetişiyoruz. Üniversitemizin sizinkinden üstünlüğü tartışılmaz. Bir kere kampüs şehirden 15 km. uzakta... Ulaşım da 45 dakika sürüyor. Üstelik geçme notumuz 60 diye işverenler kapıda mezunlarımızı kapmak için sıra bekliyorlar.

Taner (Adana)

Bizler, 3 yıl önce üniversitemizin kapasitesinin üzerinde bir mevcutla 19 Mayıs Üniversitesi Tıp Fakültesi'ne alındık. Bizi okula alırken üniversiteli sayısını arttırmanın okur-yazar sayısını arttıracağına inananlar, bu sayı fazlasının tıp mesleğini dejenere edeceğine inanmaya başladılar ki 5. sınıfı bitiren tıbbiyelileri genel "merkezi sistem sınavı"ndan geçirmeye karar verdiler. Güzel de 6.sınıfa geçmek üzere olan bizler bu sınavı başaramazsak 5.sınıfı yeniden mi okuyacağız? Yoksa bir yıl klinikte doktorculuk oynamaya ara mı vereceğiz? Aydın (Samsun)

Ben diş hekimliğinde okuyorum. Bu fakültede okuyan öteki arkadaşlarım gibi, okul kliniğinde çalışarak bir tür staj yapıyorum. Hasta geliyor, bize tedavi olup, ücretini okula yatırıyor. Bir öğrenci, hasta tedavi ederek, yılda okula ortalama beş yüz bin lira kazandırıyor. Üstelik harç da ödüyor. Paralı okuyup, bedava çalışan bizler, "Güle güle harcansın tedavi ücretleri" diyoruz...

Önay (İstanbul)

Çağrı...

Sayın Girgır Topluluğu, Ordu'ili, Perşembe ilçesi Bolatlı köyünde kahveci olarak çalışıyorum. Kahvenin bir köşesini kütüphane yapacağım. Halkımız yoksul olduğundan kitap temin edemedim. Gerekli yardımları yaparsanız, çok sevinirim. Mustafa Öztürk Bolatlı Köyü, İstanbulboğazi PTT Acentalığı Perşembe/Ordu

RUHİ SU'nun
EKİN İDİM
HARMAN OLDUM
uzunçaları ve kaseti çıktı.

● 12 Eylül'den önce, Amerika'nın Ankara Büyükelçiliğinde çalışan (Ne iş yapıyordu acaba?) Paul Hanze adlı CIA Ajanı, şimdi de Suriye sınırındaki köylerimizde dolaşıyor...

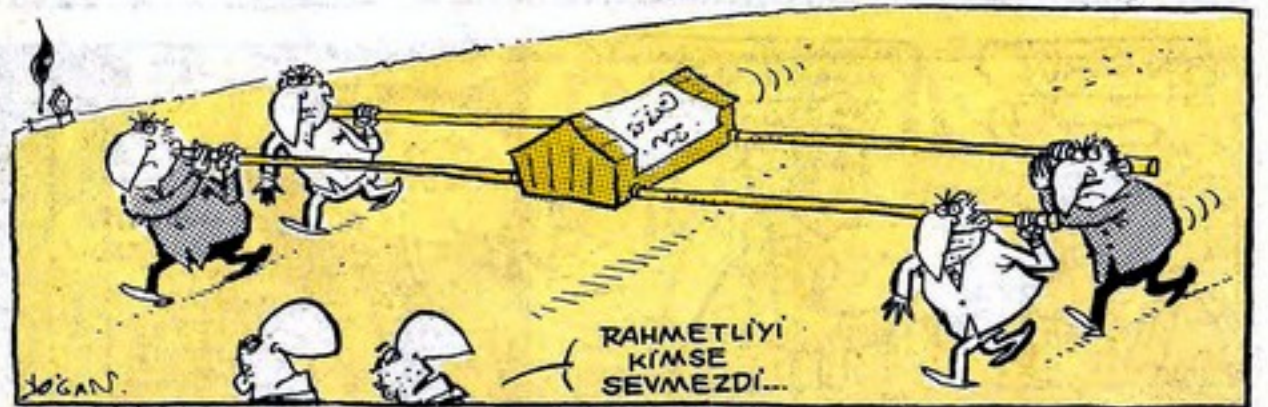

GIRGIR

KENDİ HALİNDE BİR MİZAH DERGİSİDİR

● İşsizlik, pahalılık ve tele-kız sayısı rekora gidiyor...

Konut Kooperatifi kurulması yasaklandı...

İmar ve İskan Bakanı Sefa Giray ani bir açıklama yaparak bundan böyle konut kooperatifi kurulmasının yasaklandığını bildirdi.

Bakan açıklamasında şöyle dedi: "Bizdeki kayıtlara göre ülkemizdeki konut kooperatiflerinin sayısı gereğinden fazla zaten. Eğer hepsi birden vaaddettikleri konutları yapmaya kalksalar yaklaşık iki milyon kilometrekarelik bir alan gerekiyor. Oysa bildiğiniz gibi ülkemizin yüzölçümü sadece 780.000 kilometrekare civarında. Bu durumda zaten ikibin tane filan dolandırıcı kooperatif var demektir. Bu kadarı halkımıza da dolandırıcılara da yeter".

● İran'ı düşman ilan eden Reagan'ın aynı anda İran'a gizlice silah sattığı ortaya çıktı.

KÂBLUS

YAZAR: ÇİZEN
İHSAN TOY

VAKKA, OLAYI HEMDE MAHALİNDEN... PÖH, BE AĞIR Bİ OLAYA KARIŞTIM HERHALDE, BİLMEDEM! VE ŞİMDİ BİLEREK DURUMU ANLATMALI...

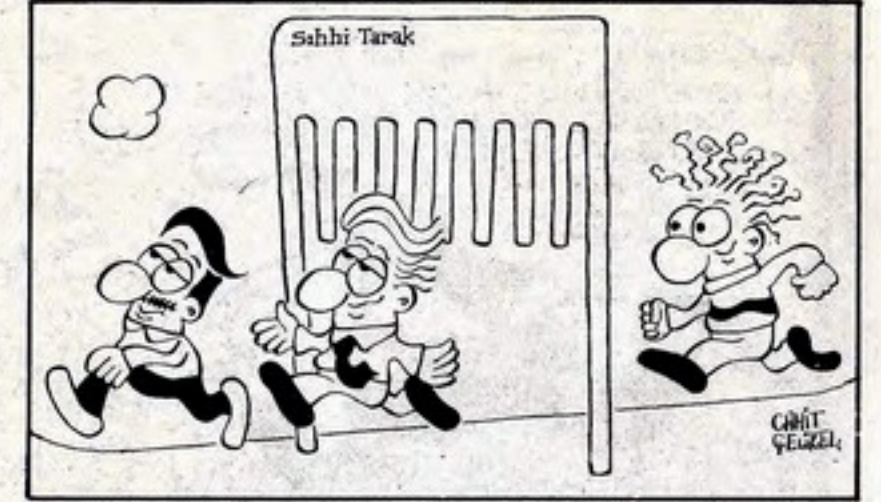
SÜBEYE HABER VERİN! BU ONLARIN İŞİ... ONLAR GELENE KADAR DA ATIN AŞŞAA...

BAKIN HİÇ BİRŞEY ANLAMIYORUM... BEN SADECE YAĞMURDAN...

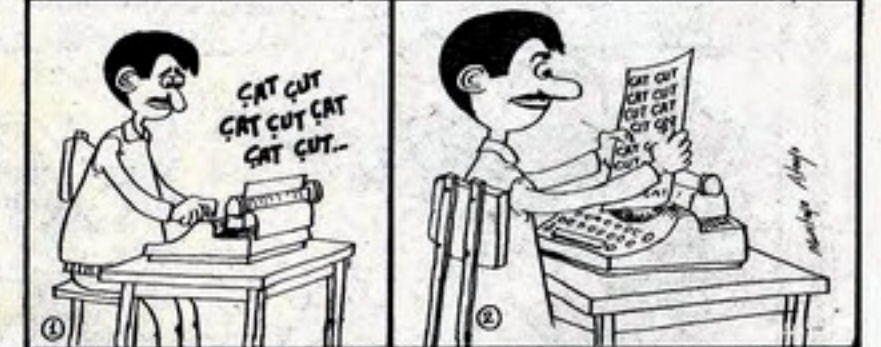
SÜUS!

FAKAT İNANIN Kİ... BAK AALA NÜŞSUTU ZİNAÇITTIMINUSTU... ÇIK SARIIL!

O SIRADA İSLANMIŞ OLUP, BU... ATIN SÜZEVENK SARIILIIII! BE

CAHİT ÇELİKEL (Çapa)
Esri de iyi... Çizgi de iyi... Ne diyeyim Allah iyilik versin. Adamların saçlarının tarağın altından geçerken tarandığı biraz daha belirgin olabilir miydi acaba?

MUSTAFA ATAY (İstanbul)
Güzel espriler aynı güzellikte çizilemediği zaman öyle üzüldüğüm ki...

ERDAL TÜRKMEN (K. Mustafapaşa)
Demek ki bugün üzüntü günüm...

SUAT ALİ KARATAŞ (Beşiktaş)
Yer çizgisini ta tepeye değil de tekerleklerin ortasına gelecek şekilde çizseydiniz adam elma şekerine daha fazla saldıracaktı... İnanmazsanız dergi üstünde bir deneyin... Çünkü yer çizgisi aşağı inince adamın zıplaması daha çok meydana çıkacak. Adamın zenginliğini yalnız arabası ile değil, tipi ve giyim, kuşamı ile de vurgulamalıydınız.

DUYURU

•NECMETTİN ÇANAK, CAHİT SARI, İHSAN TOY ve AHMET PİRAHMETOĞLU, K. Maraş'taki üçüncü toplu karikatür sergilerini açtılar...

İMAGANDALARIMIZ

Onlarla yaşamaya alıştık artık... Hatta ufaktan hepimiz mağan da olmaya başladık. Bizden geçti artık. Bu panoramayı gelecek kuşaklar için yazıp çizdik. İşte çocuklar, işte size mağandalar... Onları iyi tanıyın...

VAY BE ANMA KIRLENMİŞİM... BAYAGI TEMİZLENDİM...

ŞLAP!.. ŞLUP!..

ÇOK AFIDERSİN TATLIM... KADINIM.. MÜCK.. MÜCK.. Bİ DAHA BÖYLE HIZLI VURURSAM ELLERİM KIRILSIN!

Bİ ORKİD RİCA EDİYİM...

HİÇ KALMADI ABLACIM. ONLUN YERİNE ORİZİMA ÇOCUK BEZİ VERİYİM...

HEY YAVRUM HEY!.. NE GİYSEM YAKIŞIYOR ŞEREFSİZİM...

ÇALISIYON Dİ Mİ? EFERİM.. BAK SAKIN OLA PİPİNLE FİLAN OYNAMAMA.. KARI, KIZ DÜŞÜNME EMİ!..

OH BE! BİRAZ RAHATLADIM...

100ORT!

ABULA BE HANZOLAR GİBİ YOLUN ORTASINA SÜMKÜR- MİİM. Bİ MENDİLİN VAR MI?

LEN OĞLUM NİYE HEYECANLANIYON? EN OLMADI. Bİ TANE PATLATIRSIN, YERE YAPIŞ- TIRIRSIN ALIMALLAH!..

HOHAHT!.. NAHA BAKIN BURDALAR! YAVRUM NİHAHT ABİ BE... KIZ, DEDİĞİ KADAR GÜZEL MİŞ... EYV0000!..

AYYI!..

MÜDÜR BEY FAZLA GAZETENİZ VAR MI? BENİM TUVALET KAGIDIM BİTMIŞ...

NASIL LAN KÜLODU GÖRÜ- NÜYÖR MÜ?..

BİZ BUNLARI BOŞUNA MI UZATTIK KIZIM!

HAYATIM FERMUARIMI ÇEKER MİSİN?

SALİİH!.. GEL OĞLUM AHA BAK BURDA Bİ SÜRÜ YER VAR!..

KÜÇÜKKEN O KADAR İSTEMİŞTİM ALMAMIŞLARDI...

SORMA BİLADER KAÇ DOKTORA GİTTİMSE DE SONUÇ ALAMADIM BİYIKLARIM ÇIKMIYOR...

İVİ GAZ VARR! UCUZ GARZ!..

TAŞIMASI HAFİF... KULLANIŞLI GENİŞ HACIMLI ANINDA RAHATLI- YOSUN... İNİNCEDE Bİ KENARA ATIRIYORSUN.

LUVUR MÜZESİNDE Bİ GADIN DANIŞMA MEMURU VARDI.. ÜFF!.. GARININ GÖĞÜSLERİ GÖRCEN. GİMİL GİMİL.. YİRSİN NAMUSSUZUM!..

BU MÜZEYİ BOŞUNA AÇMADIK GENÇLERİMİZ TARİHİ ÖĞRENMEYİ... ÜNLÜ ARKADAŞLARIMIZI TANIMALI...

OH!.. HELE SÜKÜR ONSEKİZ YAŞIMA BASTIM! ARTIK KAHVELERE RAHATÇA GİDEBİLCEM!..

ÇEKİL LAN RESİMLERİN ÖNÜNDEN! NEFESİNDEN BOYALARI ERİYO!..

NAHA SORDUGUN APARTMAN ŞURASI. HARG TUUU!..

ON.. DOKUZ.. SEKİZ.. YEDİ ALTI... BEŞ DÖRT...

Moda'dur HAKKO'dur

KÂBLUS

YAZICIZEN
İBİN ERİTİM

GEÇ OTUR ŞURAYA...
BEKLE!

NAAPTIM LAN BENİ. Bİ TERSLİK
VAR AMA NERDE... BİLDİĞİM KADARIYLA
HIÇ BİRŞEY YAPMADIM AMA... BU ADAMLAR DA
ÇOK CİDDİ... BAKSANA... BU BİZİM
DEĞİL ONLARIN İŞİ DİYİP
DURURLAR... ONLAR KİM?

BENİ "ONLAR" ALIN-
CAYA KADAR BURDA
BEKLEYECEKİMİŞİM...
OF BE! KİM BU
ONLAR... KİM?

BU, NEYİN NESİ?

SİYASİ ŞUBEDEN
ALICAKLARMİŞ.
KOMSER "AMAN
DİKKAT EDİN, DEDİ..."

SİYASİ Mİ?

SİYASİ ŞUBE NEYE
BAKAR... ANARŞİ...
CASUSLUK... OF ANAM
OF... Bİ KERE DUVARA
YAZI YAZMIŞTİM AMA
ALTI SENE ÖNCEYDİ O!

YANDIK! BİTTİM BEN!

KONUŞTUĞUM İNSANLARDAN BİRİ Mİ
Bİ ŞEYDİ ACEP... YANDIM BEN
YANDIM...
AAH! AH!...

YOK OLUP GİTMELİ...

NAH SURDAN...

TİPKİ UZAY GİBİ TAŞLAR...

OH BE! KURTULDUM!
UZAYDAYIM
İŞTE...

...Ve ilk defa o gün koptum
zamandan...

Biraz da savaşılm...

İSTE FAKİR ÜLKE
OLMANIN AVANTAJLARI...
KAMUFLAJ İÇİN BOYA
MASRAFI OLMUYOR.

İMDAAT!
BIRAK ULAN BIRAK!
PEES... PEES!
ERKEKSEN HAVADA
SAVAŞALIM LAN!

HİNG!
HİNG!

HÜNGÜR...
SU DÖRT HERİFİN
ÇARŞAFI YÜZÜ-
DEN SABAHAN BERİ
ATTIĞIM HİÇBİR BOMBA
PATLAMADI...

BOMBA
BÖYLE DAHA HOŞ
GÖRÜNÜYÖR MÜ
ALLAHAŞKINA
HA?

MAGANDALARA SÖZ HAKKI!..

Yazan Mustaa Osman Geyirik

Yazımla birlikte basmanız ve bizim nekaa kibar bir adamlar olduğumuzu anlamamız için arkadaşım Hüsnü'nün çektiğimiz bir fotomuzu gönderiyorum.

Saygıdeğer Gırgır yetkilileri,

Birkaç zamandır mecmuanızda izlediğim kadarıyla "Maganda" adını verdiğiniz insanlara çatmaktasınız. Ve ben de bu insanlardan biri olarak üzüntülerimi bildirmeyi arzu ederim. Bizlere biraz haksızlık olmuyor mu bu davranışlarınız. Umarım kendimi savunma hakkını bana verirsiniz...Tamam mı?

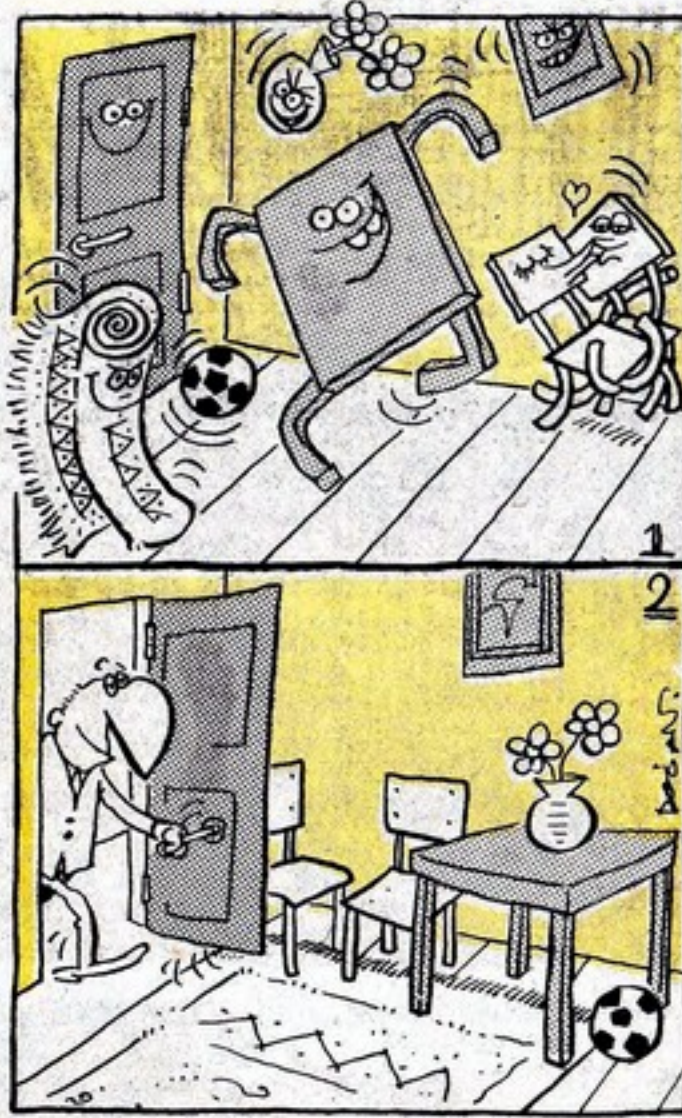
Sokağa tükürmek tenkid edilecek bir olay mıdır? İnsanların ağız kesimindeki salgı bezleri salya ifraz eder. Tıpatıp terleme gibi. Terleyen şahıs "Hırk" diye burununu çekercesine, terini içeri çekebilir mi? Bu teknolojiye aykırıdır. Çok afedersiniz balgamı olunca çıkacak yer bulamıyorsam. Bu kimin suçudur? Neden sokaklarda umumi tükürük hokkaları yoktur. Yere tükürme diyorlar. Havaya da tükürsem yere düşüyor.

Burun karıştırmak kınanır mı? Burun organı genellikle iki deliklidir. Bir deliği tıkanınca hava kesilir, beyne az oksijen gider. İçeride biriken yumuşak yapışkan şeyler (Özür dilerim) süm...ler içten basınç yaparak püskürtülmezse kangiran olur. Tamam mı?

Şeyini karıştırmak Hepimizin şeyi vardır. Eğer birşey karıştırmak ayıp olsaydı çorba karıştırmak, iskambil karıştırmak vesayire de ayıp olurdu. Zaten bildiğim kadarıyla ayıp yorgan altındadır.

Otobüste bayanları sıkıştırmak Biliyorsunuz seks tabiatın kanunudur. Sadece Tan gastesiyle işler yürümüyor. Otobüslerde bayanlara dayanıyormuşuz diye bizlere türlü hareketler yapıyorsunuz. Ne yani sokakta mı dayanalım. Biz hayvan mıyız ki... Karıları yani bayanları sokak ortasında bilmem naapmayıp otobüs gibi kapalı yerlerde girişimde bulunmak biz insanları hayvanlardan ayıran en önemli noktadır. Tamam mı?

Çöp tenekemizden çıkan son şiirler

Herhalde bizi ERKAN YOLAC EVLENDİRDİ... Yoksa bu kadar KOLAY EVET DEMEZDİM!..

TENEKESİNDEN...

Bu sayfa çöpe atılan yazı ve çizgilerden hazırlanmıştır

TV'de NASIL OTURULUR?

Aha böyle oturulur. İnanmazsanız Korusmacılara ve spikerlere bir bakın!

KÂBLUS

YAZICIZEN
"UZAN ERTEM"

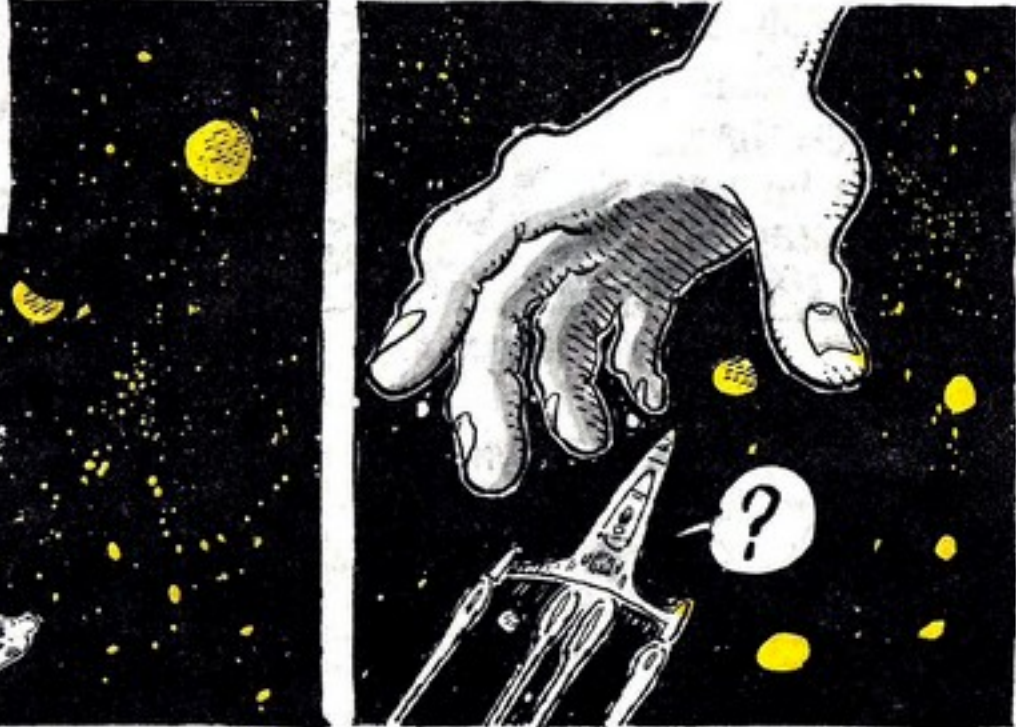
OH! POLİS MÜLİS HİÇ BİRŞEY KARİSAMAZ ARTIK BANA... HELE HELE BİDE İŞİK HIZINA ATILSAM, ORION TAKIM YILDIZINDA KAHVALTIMI YAPARIM...

ELVEDA
ÖZALLAR, ZAMLAR
REGANLAR, YE
VESAİRELER...

VAY BE! DÜNYA İÇİN "KAVANOZ DİPLİ DÜNYA" DERLERDİ DE İNANMAZDIM... SAHİDEN DE ÖYLEYİMİŞ...

KOM SERİM... KOM SERİM...
AZ ÖNCE GETİRDİĞİMİZ
ADAM VARYA... O SEY...
SEY OLMUŞ...

● Sokaklar hepten
kevgire döndü...

GIR

HADI BİRADER KAPATIN ARTIK ŞU ÇUKURU...
DAHA BİZ KAZICAZ BURAYI...

HAFTANIN İkirdilukordusu

Büyü Terörü

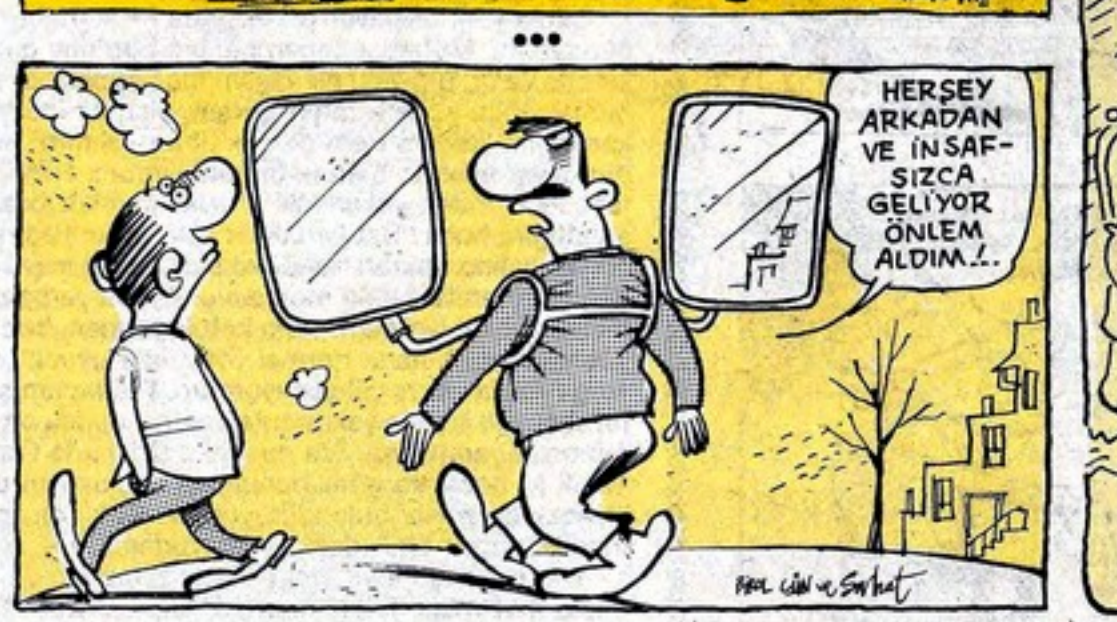
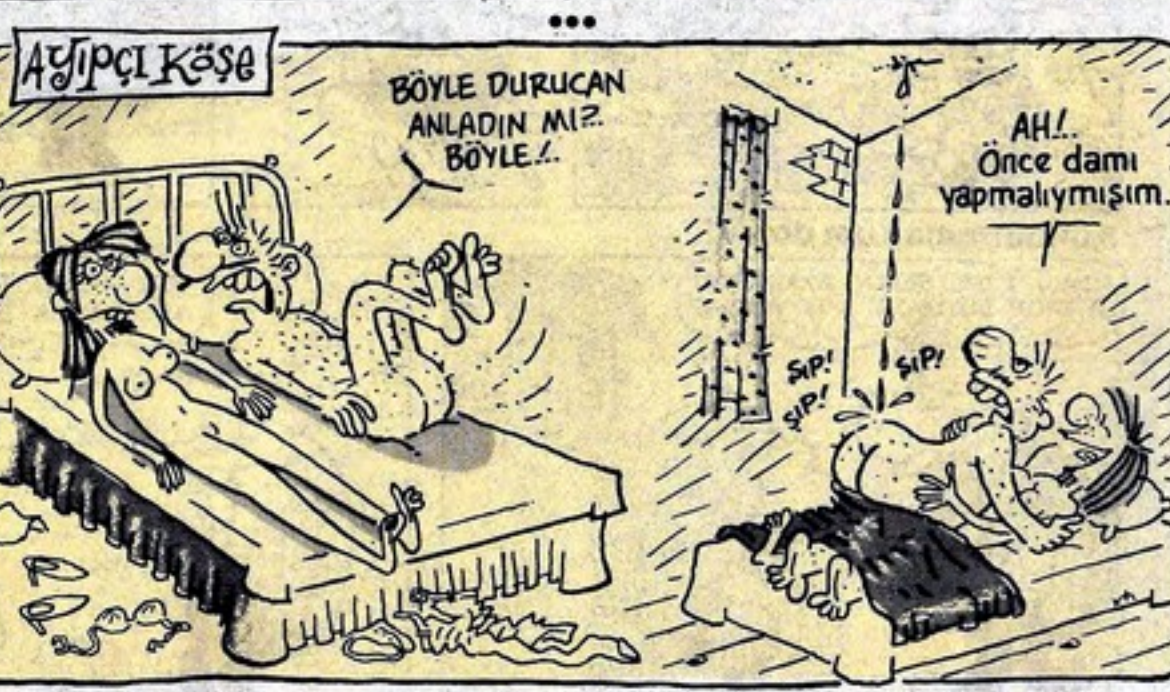
—İlhami bugün naaptım bil bakalım?
—Dört numarada toplanıp ruh çağırdım.
—İlhh...
—Üst kattaki Makbule Hanım'ı kok-kende üttün.
—Çık... O da değil!
—Geriye bir tek seçenek kalıyor. Kı-fayet yine büyüünün tekine bir servet karşılığında muska yaptırдың. Yahu bu ne biçim kadınsın be...
—Ayol naapiyim, kendimizi savu-nuyoruz herhalde. Senin birşeyden haberin yok... Geçen sabah evde girtla-gına yorgan iğnesi batırılmış karga ces-edi buldum. O Mukaddes karısı bana karga büyüü yaptırmış. Ayol karının niyeti benim girtlağıma iğneler batırıp, sesimi kesmek. Resmen ortadan kaldır mak istiyor beni. Sabah akşam üşen-medem bana büyüler yaptırıyor be...
—Sen'de ona yaptırıyorsun ama... Daha geçen gün yorgancıya Mukaddes Hanım'ın eşek kadar bir pamuk kukla-sını yaptırdın. Sonra da karının kukla-sını kızgın demirlerle dağlarken ortalığı tutuşturup evi yakıyordun.
—Önce o başlattı ama. O karı yüzün den mutlu yuvamıza ecinni tarifesı çık-kartma yaptı.
—Ecinniler çıkartma yapmışlar mı-ş. Sen de evin her tarafına siperler kazıp, çevresine kum torbası gibi mus-kalar yığmaya devam et. Belki çıkart-mayı başarılı bir hareketle geri püskür-türsün. Kendisini savunuyormuşmuş. Bu evin büyülere karşı savunma masraf-ları mutfak masraflarını geçti be...
—Ayol savunma harcamalarımız mecburen artıyor. Naapalım konumu-muz gereği komşuların gözü üstümüzde Videomuz televizyonumuz, telsizimiz, arabamız, katımız, yazlığımız herşeyi-miz var, komşular çatır çatır haset du-yuyorlar. Ama sen hiç meraklanma İl-hamiciğim. Bizim üskata taşınan Arap mı, İsrailli mi her neyse bir Ortadoğulu aile ya...
—Eee noolmuş onlara...
—Geçen gün onlara gittik karı fela-

ket büyüü. Hiç kimseciklerin bilmedi-ği büyüleri biliyor. Şöyle mercimek kadcırcık muskaları var. Sen onu üstüne tak, istediğin kadar uzağa git, döndü-günde ne konuştuysan her bişeyi keli-mesi kelimisine biliyor...
—Kaç parayı çarptı o muskalar için.
—Tek kuruş almadı billahi. Zaten hayır için yapıyormuş. Kocası filan çok zenginmiş. Bi yerde bek miymiş neymiş.
—Ne beki?
—Ayol kadın zaten Arap, çat pat Türkçe konuşuyor ne dediğini anlıya-madım ki... Bek filan dedi işte... Herney se o'na Mukaddes'in yaptığı adıkları anlattım. Bana büyülenmiş üfüröl-müş bir kutu verip, "Bu kutu o karının hak-kından gelir" dedi. Yarın bu kutuyu oturduğu apartmanın bahçesine zam-bakların dibine gömücüm. Görür o karı.

—İlhami... Ühü... Hüü... Bu gün ne yaptım bil bakalım.
—Yine ne yaptın?
—Mukaddeslerin evini havaya uçur dum. Üskattaki karı bana büyüü kutu diye saatli bomba vermiş. Ev gürültüler içinde paramparça oldu.
—O büyüü kadın da manyak mıy-mış? Ne halt etmeye senin eline bomba veriyor.
—Ayol o kariyyan kocası büyüü filan değil. Resmen uluslararası tedhiş örgütüymüşler. "Kocası biyerde bek fil-an" diyardım ya... Köstebekmiş...
—Ne köstebegi be...
—Gaste de resimleri var... Köstebek casus demekmiş. Burada bombalı ey-lem yapmaya gelmişler.
—Zaten ben kılınmıştım. O mer-cimek kadar muskaları takınca yaptığın herşeyi kelimeleri kelimelerine söylüyormuş ya... O mercimekler muska filan değil düpe düz mikrofon. Bunlar tam casusmuş anacım... Zaten son günlerde buralarda çirit atıyorlar.
—İşin kötüsü Mukaddes karısı bomba patladığı zaman evde olmadığı için kurtulmuş.
—Fena mı işte katil mi olsaydın?
—Fena tabi. Mukaddes şimdî bize misilleme yapar. Hiç onda o bombanın altında kalıcak göz var mı? Şimdî bizim evi roket ateşine tutarsa naaparız haa?
—Eeee... Sen düşünseydin. Kıfayet
—Gidelim buralardan İlhami, bizi kimselerin tanımadığı yerlere kaçalım. Ebu Nidal'e sığınalım, kamplarda Mukaddes'e karşı eğitim göriyim, ameliyat la yüzümü değiştirip, kaçamdaki yağ-ları aldırıyım sonra döneriz.

Atila Atalay

● Her 3 kişiden 4'ü grip!..

ESSEK HERİF

Hasan Kaçan

İlk Buluşma...

Kopkoyu Taraftar...

Kundurrama kum doldu!...

Memet'in hayvanı...

Dizim Ağnyooooorr...

Osman Örsel (Ankara)

Ortaokuldan sonra başladığımız yatılı okulda, sıra özlemi, ergenlik bunalımı ve bizi ilim adamı olarak yetiştirmeye azmettiklerini bir tekke şeyhi edasıyla söyleyen ürkünç hocalarımızın tuhaf yöntemleriyle harcanıp gidiyorduk.

Yurt, okul, yemekhane binalarından oluşan bu Bermuda Üçgeni'ne sınava giren birkaç onbin kişi içinden ilk doksanaltıya girme gâfletinde bulunarak düşmüştük. İkinci bizi ürküten bu yoğun ve derin ilim muhabbetiyle soyutlanmışlık, birkaç ay sonra yerini fiilî muhabbetine bırakacaktı. Ama vaziyeti çakana kadar bilaistisna tüm çömezler panik ve üzüntü günlerini yaşayacaktık.

Sabahın altısında nöbetçi hoca ve öğrencilerin gerçekleştirdiği ufak bir zelzele ile uyandırılmak, işlemek ve yüz yıkamak için sıraya girmek, etüde geç kalıp da fırça ve delici bakışlarla suratı kapayan kapılara maruz kalmamak için fırtına gibi giyinip, koş-turmak sabahımızın günaydınıydı. Günaydın güneş ve kahvaltı demek için daha bir saatimiz vardı. Sabah etüdünde herkes mahmurluktan yıkılırdı. Gerçi son sınıfta sıranın üzerine paltoyu serip uykuya devam edenlerimiz vardı ama dedim ya o ilk günlerin verdiği "Yapamıycığım galiba bu dersleri, çok çok çalışmalıyım!" şeklindeki hindice düşüncelerin stresi yüzünden bizler bir halt edemiyorduk.

Okula yeni başlayanlar arasında ilk iki-üç ay hiçbir muhabbet olmuyordu. Muhabbetinden geçtim birbirine gıcık olmalar, kavgalar bile vardı. Bireysel bir yaşam mücadelesinin doğal sonucuydu bunlar. Kısa sürede zaten gevşek olan sinirlerim bozuldu. İçime kapandım kaldım. Hem de çok bi-ters oldum. Hiç deseler piç dedin deyip adamın üstüne tırmanıyordum. Ranzam yukarıdaydı ve tam tepesinden yukarıdaki tuvalet damlatıyordu. Mağduriyetimi anlattığım hoca "Üst kattakiler şakır şakır yağmurun altında uyuyorlar, haline şükret!" dedi ve ben de şakır şakır yağmur altında değil de damla damla mok suyu altında yattığıma şükrettim. Yemekleri yiyemiyordum. Hem kötülüğünden, hen sinirden. Uykuya düşkündüm, burada normal uyku bile uyunmuyordum. Akşamları yorgunluktan ders çalışmıyordum. Yıkanmamış ayak ve çoraplar, rutubet, altı kişinin yekun tutan nefesi odada organik ve bozuk bir atmosfer yaratıyordu. Ve de fare... Odalarda fareler cirit atıyordu. Tabii ki hocalara göre bunun da suçlusu bizdik. Çünkü yurttaki yiyecek bir şeyler bulunduruyorduk. Onlar da aç kalıp vefat edemediklerinden ortallıklarda geziniyorlardı...

Yoğun çalışma ve sınav stresi temposu da bunlara katılınca okulu bırakmak istedim. Ama okulumuzun Türkiye çapındaki namından ve üniversite sınavlarında ilk tercihlerine girip "Doktor-müendis oluyolar" şeklindeki toplumdaki derin kanıdan o biçim etkilenen ve beni unutan aile efradının feryadını duyması mümkün değildi. Hem zaten okul da üç senelik bir şeydi. Noolucaktı ki sanki? Adamı ayaklarından assalar ve dahî üç sene de öylecene tutsalar ölmezdi bile!...

Herşeyi kanıksamıştım ama o sağdan soldan selam vererek geçen farelere hiç alışamadım. Tüylerim dikiliyor ter boşanıyordu. Bir de okulda beyaz farelerle proje yapmaya çalışan bir son sınıfının kobaylarını görmek şanssızlığına bulundum. Hayvanların endokrin sistemini bozmuştu ve resmen kedi iriliğinde fareler elde etmişti. Allahsızlar artık rüyalarıma giriyorlardı. Ani hareketlerin, heyecanın sınavın sinirini sembolü benim için fare olmuştu. O arada bir hafta sona rahmetli Erkan Yücel'in yine fareli bir oyununa gittim ve büyük bir şaşkınlığa düştüm. Oyundaki garibanın da olumsuzluk imgesi fareydi. Günün birinde de birisini fareye benzetip öldürüyordu. Oyundan sonra iyice kafayı bozdum. Benim işim tamamı artık. Ufak bir paranoyak olduğuma kanaat getirmiştım. Fare sembolümse iyice pekişmişti. Hoşlanmadığım hocayı fareye benzetiyordum gayriihtiyari. Sinirlendiğim arkadaş yine bir fareydi. Temel matematik kitabım da yine bir fare gri-ligindeydi. Saban beni uyandıran her kimse o da sıkı bir fareydi.

Geceleri kulağımı kemiren, burnumu sömürmeye çalışan im-gesel bir fareyi kişilemek için uyanıyordum ter içinde. Tekrar uyumak mümkün değildi. Eskiden kızdığım fare zehirleme seansları artık benim için kurtuluş olmuştu. Odaya fare zehirleri döktüm, kapılar kurdu. Onun bunun ayağını kıstırmaktan başka bir moka yaramadı. Zaten toktu hayvanlar ve sanıyorum biraz da eğitilmişler. Ne de olsa bir ilim yuvasının faresiydiler!...

Okula başlamadan az önce eve gönderilen araç gereç listesinde bitirdikten sonra bile neye yaradığını çakamadığım bir sürü alet edavat vardı. Donumuza kadar yazdırılan numaralarımız, son model elektronik hesap makinelerimiz, minimal üç-dört takım çarşaf ve nevresimlerimiz, kesinlikle ter emmeyen ama çok şık görünen tek tip naylon eşofmanlarımız vardı. Listede bir de el feneri yer alıyordu. Ona okul başladıktan sonra akıl erdirebildim. Gece tuvalete gidecek olan ilim adamının ranzadan düşüp heder olma-sını önlemek içindi. Başlamadan önce ilk hevesle koca bir fener almıştım kendime. Yastığının altında duruyordu sürekli. Gerçi çok geçmeden yerini cigara paketi ve kanyak şişesine bırakacaktı ama o zamanlık öyleydi. Gürz andıran fenerimin yanımda olması sanki bana bir kudret veriyordu.

Yine bir gece sınav stresi ve yorgunluktan bayılmak üzereyken kendimi yatağa atıp muharebeye ara vermiştim. Çok iyi hatırlıyorum gördüğüm rüyayı. Bir ormanda yürüyüşteyim. Uçan kuşlar ve koyu bir çam havası izlenimlerimden. Bir dere kıyısına uzanıp yüzen ufak balıklara bakıyorum. Pelte gibi yayılmışım. Ama birden su sesi artıyor ve sudan fırlayan balık-sı fareler tüm ıslaklıklarıyla suratımın ortasına patlıyorlar. Çığlık atarak hırsıyla vuruyorum farelere. Bir bir seriliyorlar. Kafaları gözleri kan içinde. İlk defa galibim rüyamda onlara karşı.

"Osman şakaydı layn!" diye bağırdı farenin biri. Konuşan fare yavaş yavaş illüzyonunu kaybetti ve insanlaştı gözümde. Tanıdım bu kafasını tutan fare insanını. Alt ranzada yatan Mucip Kormaz'dı bu. Güya bardandan bardağa su boşaltıp da işeteceklermiş beni. Yüzüme susıratmış hergeleler ve ben de fenerimi kapığım gibi girişmişim gidinin ıslak farelerine!...

O geceden sonra odamızdaki kaynaşmadan mı yoksa onları Mucip'in kafasında duyumsayarak yenmemden midir nedir farelerle ilgili tüm psikik reziliğim kalktı ortadan. Onlara karşı hobi bile geliştirdim. Şapkamın ponponuna doğurmuş kırmızı yavrularını bir müddet besledim bile. Mezuniyetden sonra da eksikliğini hissetmemek için odama bir Miki fare posteri astım. Anahtarlığım, çay fırcanım, kalemligim hep Miki fare'lidir ve arada dalınca sağa sola Miki Fare çizerken yakalıyorum kendimi. Valideye bakarsan, fare gibi bir kızla da evlenmişim bu gidişle...

Yalnız tüm çabalarıma rağmen lise öncesindeki gibi tatlı uyuyamıyorum. Sabahın köründe "Uyku gaflettir" gibisinden dikiliyor ayağa. Bir de fazla temiz ve düzenli yerlerde rahat edemiyorum. Tabii ki valideden de "Yine odanın içine miçmiş-sin, davar ağılı olmuş burası" şeklinde hergün fırça yiyiyorum...

Bitir.

Şirin bir evimiz
olacak sevgilim.
Şirin bebeklerimiz

şirin dedemiz.
Ay bi dakika TV'de
"Şirinler" başladı

HASBİ TEMBELER

Bıkkınlık...

Sürpriz...

Ağırlık...

Sert emir...

ZAMANINDA OKUTSAYDILAR ŞİMDİ BEN DE O VİTRİNLERE BAKIYOR OLUCAKTİM.

MUHLİS BEY ve YAVLUM MİTHAT...

BEHİÇ
VE
ATİF

Başıyası..

yaşan:
MUHLİS BEY

Yılın Çırağı: YAVLUM MİTAT...

Çıraklık zor zenaat, zalim mestlek. İnsan çıraklıkta eziliyor, hortlanıyor, yıpratılıyor, kesiniyor, kumralıyor. Fakak buna rağmen bağ zı çıraklıkta kompote çalışmalar yaparak ülkeyi refahata çıkarıyorlar.

Çıraklar arasında en çok göz dolduran çırak, benim yanımda çalışan Mithat olmuştur sanırım. Gerek sinemaya kaçması, gerek maça kaçması, yanısıra tembellik de etmiş olsa o alını ak bir neferimizdi. Şanlı göz nurumuz... Fervatımız.

Mithat büromuza annesini getirmiş oluşunu ve annesinin güzelliği birçok yönlü kişiyi etkilemiş, hem de ne kadar güzel bir anneye sahip olma şeklinde oluşunu göstermektedir. Sayın çırağım "Mithat Efendi"nin Kate-rinlal kadal güzel (Pardon Kolpatra kadar güzel) annesini de gazetemizin medyum jürüsü tarafından yılın annesi seçilmiştir. Oğlu Mithat'a verdiği Osmanlı telbiyesi çocuğun sosyal bilgileri, Arap alfabesi ve Aztek ağırbaşlılığı bir sempozyum konusu olmalıydı. Ni-ce ünlü insanlar Mithat'ın ve O'nun ANNE-Sİ'nin yanında Yerebatan Sarayı'nın temeli gibi alçak kalırlar. Anneler gününde annene hediye velmeyi asla unutma yavlum Mitat. Ve hep böyle kal.

Bir Farenin göz yaşları

yazıp-çizeni
GALİP TEKİN

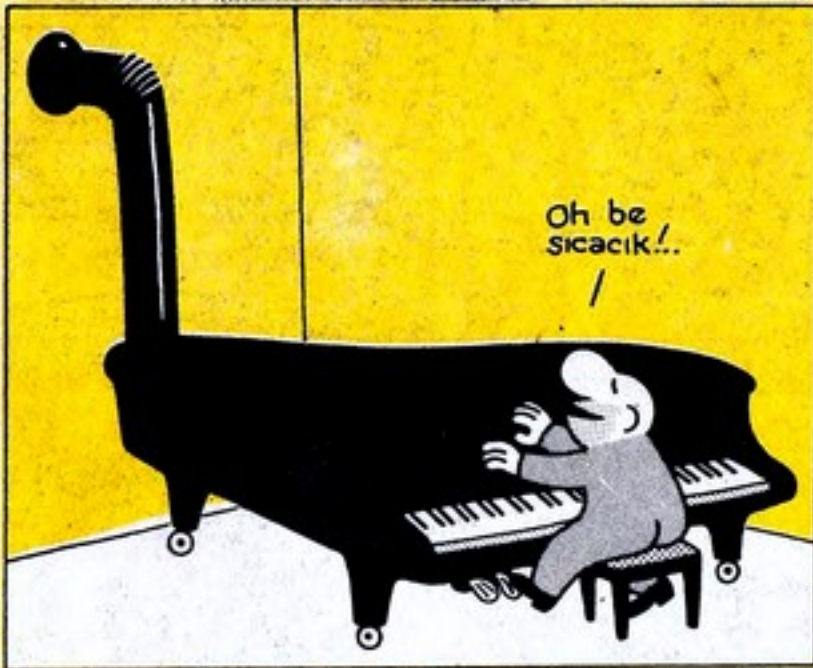
Bir Farenin göz yaşları

yazıp-çizeni
GALİP TEKİN

Sarkis Paçacı

●Doğu'da küçük bebekler başgöz ediliyor...

GAHPE KARI! SENİ ALICAAMA
TOP ALSAYDIM, DAHA İYİ
OYNARDIM...

Ahmet Ot.

Süleyman Kaya

ALLAHIN EMRİYLE
KIZINIZI TELE-KIZ
YAPMAK İSTİYORUZ..

Ertan Sertöz (Izmit)

Sait Oktay (Mudanya)

BRE KÜFFAR!..
TESBİHİMİ NASIL
SAYMA ARACI GİBİ
KULLANIRSIN...

Servet Gürbüz

ŞIKIDIM
ŞIKIDIM

HOP.. HOBA HOP..
HOBA...

NAYNA NİRAM
NAY NAY..

ZAVALLI ADAM
SON SANİYELE-
RİNİ ANCAK
DEĞERLENDİ-
REBİLDİ...

AMAN ALLAHIM! SAÇLARIMDAN
SONRA GÖZLERİM, KULAKLARIM
BURNUM DA DÖKÜLMEME
BAŞLADI!..

ÇILDIRICAM YAHU!..
SAYIYORUM SAYIYORUM
ONBİR EKSİK ÇIKIYOR..
SAKIN DÖKÜLÜYO
OLMASIN-
LAR...

Feryal Kitapçıoğlu

KONSİLTASYON
YAPTIĞIMIZ İYİ OLDU..
ÇOK CİDDİ BİR
YAKAYMIŞ...

Yüksel Bayram (Bilecik)

GIRGIR

YIL: 15
SAYI: 742
23 KASIM 1986 PAZAR

İLBAS İleri Basın-Yayın Endüstrisi A.Ş. Adına Sahibi: ÇİĞDEM SİMAVİ

Mizah Yönetmeni: OĞUZ ARAL

Genel Müdür: KEMAL KINACI

Sorumlu Yazışleri Müdürü: MUAMMER BARUTÇU

Müessese Müdürü: BERKAN KILIÇ

Basıldığı yer: İlyay A.Ş. Tesisleri
Yönetim Yeri: Alayköşkü Caddesi
Cağaloğlu-Istanbul
Tel: 512 00 50

POSTA KOD NO: 34410

KIBRIS: 130 TL. İNGİLTERE: 50 p. AMERİKA: 1\$ ALMANYA: 2DM. HOLLANDA: 2F. FRANSA: 7 FF İSVEÇ: 6.25 KRON